

Jeg gaaer altsaa over til det derpaa følgende Nummer paa Dagsordenen, som er 2den Behandling af Udkast til Lov, hvorved Marineministeriet bemyndiges til at paabyde Erlægelse af en Priskeafgift af ethvert for Læstetrægtighed brændt Skib eller Fartstøi, der ved at beseile Farvandet paa Liimfjorden mellem Løgstørs Grunde og Agger-Canalen passer nogen af de der udsatte Prikker. (Lovforslaget findes i Anhanget, Spalte 493, 1ste Behandling i Tidens Nr. 196, Sp. 3066, den af Udvalget afgivne Betænkning i Anhang B, Sp. 841.)

Foruden de af Udvalget stillede Ændringsforslag, som findes i Slutningen af dets Betænkning, vare ingen andre Forslag fremkomne.

Lovforslaget tilligemed de stillede Ændringsforslag sattes under Get under Forhandling.

Ordføreren (Müller): Da Udvalget tog denne Sag under nærmere Behandling, påtrængte der sig 2 Synspuncter, som gjorde, at det maatte gaae ind paa de Forslag, der nu foreligge Thinget til Afgjorelse. For det Første viste det sig ved en Undersøgelse, at de lignende Afgifter, der ere at erlægge paa Liimfjorden fra det østre Indløb indtil Indløbet vesterpaa, ere høist forskellige; og at Skibsfarten paa Liimfjordsbækkenet, der i de sidste Aar har vundet en stor Betydning ved Udvidelsen af Dampskibsfarten og overhovedet ved det større Handelsrøre, som denne Vandvei har fremviist, staaer ligeoverfor 3 forskellige berettigede Corporationer, der oppebære Marke-Afgifter efter en høist forskjellig Norm og Størrelse. Lovforslaget vilde skabe en ny fjerde Corporation, saa at altsaa et Skib, der kommer ind østerpaa og maa gaae ud vesterpaa eller kommer ind ved Agger og gaaer ud østerpaa, eller færdes langs Liimfjorden uden at komme ind eller ud af den, i Fremtiden kunde være udfat for at have med 4 forskellige Corporationer at bestille og at maatte standse paa forskellige Steder for at erlægge Afgift til 4 forskellige Berettigede.

Den anden Mangel, som vi troede at maatte see afhjulpen ved Lovforslaget, var den, at, medens der fra det høitærede Marineministeriums Side, som Motiverne vise, var gaaet ud fra, at der ved en Afgift paa Farten maatte tilveiebringes en Sum af 275 Rbd., for dermed at dække en Sum af omtrent 235 Rbd., der vilde være fornøden for aarlig at vedligeholde de Prikker, 35 i Tallet, der for Statskassens Regning skulle sættes imellem Løgstørs Grunde og Agger-Canal, hvilken Deel af Fjorden hidtil ikke har været forsynet med saadanne Mærker, viste det sig, naar man nøiere prøvede Lovforslaget, som det forelaa, at Resultatet vilde blive, at der ved Loven vilde blive givet Rettighed til tre Lodferier, nemlig i Agger-Canal, i Nykjøbing og i Thisted, eller til dem, der repræsenterede disse, til at oppebære Afgifter af et Beløb, som efter al Rimelighed vilde være flere Gange høiere end det, der var fornødent som rundelig Dækning for de udlagte Prickers Vedligeholdelse. For at komme ud af denne Vanfærlighed, kom Udvalget til det Resultat at foreslaae Thinget at indskrænke Loven til tre Aar, idet man optog, at de Dphlysninger, som for Diebliffet savnes, til den Tid vilde kunne foreligge klart og tydeligt, saa at Marineministeriet da vilde see sig istand til at fremlægge et Lovforslag, hvorved samtlige disse Afgifter sammensmeltes til een, og Seiladsen paa denne Vandvei altsaa ikke fremtidigt vilde have med fire forskellige Corporationer at bestille eller fire forskellige Afgifter at erlægge. At Antallet af de Skibe, der nærmest vilde blive truffne af den nye Afgift, ikke er ganske ringe, ikke er ubetydeligt, skal jeg tillade mig at påpege ved at sammenligne det med Kjøbenhavns Skibes Antal, og jeg maa gaae denne fjernere Bet, fordi tilstrækkelige, nøieggaaende Dphlysninger om Farten selv mangle. Kjøbenhavn talte i Aaret 1851: 296 Skibe af 16,379 Læsters Drægtighed; og paa Liimfjorden var der dengang hjemmehørende 169 Skibe af 4^{1/2} Tusende Læsters Drægtighed. De Afgifter, der paalægges disse Skibe i deres Fart, ere altsaa ikke en ubetydelig Gjenstand, ligesaa lidt som den Maade, hvorpaa de staae ligeoverfor disse Corporationer, og den Standsning, de for Afgif-